

КОНСТАНТИН БИБЪЛ (1898–1951) е сред най-значимите поети на чешкия поетизъм и сюрреализъм. Участието му в Пръвата световна война слага драматичен отпечатък върху неговата душевност: тежко ранен на Балканския фронт, плечен и осъден на смърт, той успява да избяга, но тези преживявания стават причина за неговата перманентна депресия. Може би затова поетизмът го привлича със своята жизнерадостна концепция за света. От 20-те години са и неговите стихосбирки, с които се вписва в тази естетическа концепция: "Със златни вериги" ("Zlatými řetězy", 1926), "С кораба който чай и кафе доставя" ("S lodí, jež dováží čaj a kávu", 1928) "Новият Икар" ("Nový Ikaros", 1929). Това е и времето, в което пътува много – до Алжир и Тунис, до Цейлон, Суматра и Ява. Страстта към далечни страни внася в поезията му екзотично-авантюрна тоналност. През 30-те години заедно с Незвал, Тайге и други представители на поетизма се ориентира към сюрреализма. За този нов етап от творческия му етап свидетелстват стихосбирките "Огледалото на нощта" ("Zrcadlo noci", 1939) "Небе, ад, рай" ("Nebe, peklo, ráj", 1930). Самоубива се.

Негови стихове са превеждани на български език от Вътъо Раковски и събрани в изданието: Константин Библ. Зад прозореца вечер... София, "Народна култура", 1975.

Konstantin Biebl

S LODÍ JEŽ DOVÁŽÍ ČAJ A KÁVU

S lodí jež dováží čaj a kávu
pojedu jednou na dalekou Jávu

Za měsíc lod' když vypluje z Janova
stane u zeleného ostrova

Pojedem spolu já a ty
vezmeš s sebou kufřík a svoje rty

Pojedem okolo pyramid
lod' počká až přejde Mojžíš a jeho lid

S vysokou holí zaprášenými opánky
jde první přes mořskou trávu a rozkvetlé sasanky

Hejno ryb na suchu zvedá svá křídla jako ptáci
letí za vodou a ve vlnách se ztrácí.

Константин Бибъл, *С кораба който чай и кафе доставя*, 1928

Константин Бибъл

С КОРАБА КОЙТО ЧАЙ И КАФЕ ДОСТАВЯ

С кораба който чай и кафе доставя
някой ден ще тръгна за далечна Ява

Месец след като потегли той от Янов
ще се спре край остров от зелена пяна

Ще се спуснем с теб по пътищата пусти
ти ще бъдеш с куфарче и с твойте устни

Там край Сфинкса корабът ни ще изчака
да преминат хората с Мойсей оттатък

С дългата тояга с прашните сандали
крачи пръв сред морски храсти и корали

Ято риби в плиткото крила надигат
литват след водата но вълните ги настигат

Превод от чешки: Жоржета Чолакова